

бастиони (укрѣпления), верига отъ островърхи планини, по склоноветъ на които се спускатъ ледници съ широчина повече отъ 2 километра и височина 100 метра. Всички долини, както на сѣверния, тъй и на южния край на острова, сж покрити съ такива ледници, които се смѣкватъ до самото море и нерѣдко се сплѣзватъ въ него. Първитъ английски и холандски моряци, като не познавали строежа на тѣзи планини, нарекли ги ледени, по-късно видѣли, че това сж сжщински ледници, съвсѣмъ различни на алпийскитъ, свличащи се лѣтъ надолу и даже образували морени.

Растителността въ подобна страна, разбира се, ще бжде твърдѣ оскѣдна. Ботаницитъ, които жаждата за изслѣдвания кара да отиватъ на острова Шпицбергенъ, намиратъ тамъ само дребни растения, пълзящи по земята, които едвамъ намиратъ храна въ цѣпнатинитъ на скалитъ. Въ низкитъ тиности мѣста се зеленѣе мѣхъ и прѣдставя картина, съвсѣмъ противна на черната гранитна маса и ослѣпително бѣлия снѣгъ. Въ политъ на скалитъ, кждѣто птицитъ оставятъ съгрѣващъ земята торъ (гуано), растатъ лютичета, каменоломка, **лъжична трѣва** и др. низки трѣви, а сжщо, тукъ-тамъ, весело повдига своитъ глави мака, но не нашенския червенъ макъ, а жълтъ. Два вида низкорасли върби и черния **верескъ** замѣстятъ тукъ листовенитъ гори.

Животното царство тамъ е много по-богато отъ растителното, а числото на гнѣздешитъ се тамъ птици дстига до десетки милиони. Английскиятъ пжтешественикъ Бичи видѣлъ, напримѣръ, на брѣга на единъ малкъ заливъ орлякъ чайки, сѣдещи една до друга на едно пространство най-малко отъ 4—5 километри, и тъй гжсто, че съ единъ